

عنوان مقاله:

بررسی حالات پیکره‌های انسانیدر نگارگری دوره صفوی

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش هنرهای تجسمی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدکاظم حسونند - دانشیار؛ عضو هیات علمی و عضو دانشکده هنر دانشگاه تربیت مدرس؛ تهران؛ ایران

توران نوری کرمانی - کارشناسی ارشد نقاشی؛ دانشگاه تربیت مدرس؛ تهران؛ ایران

خلاصه مقاله:

بازنمایی حالات انسانی در نگارگری صفوی در عین منحصر بفرد بودن، از الگوهای خاصی نیز پیروی میکرده است. این روش ترسیم برخی از پژوهشگران را به قضاوت نادرست در این امر کشاند و مدعی شده‌اند که نگاره‌های این دوره خشک و همسان هستند؛ این در حالی است که نحوه بیان حالات انسانی در نگارگری صفوی، تحت تاثیر نظرات حامیان زمانه، شرایط اجتماعی، فرهنگی، مذهب و فردیت هنرمند، متفاوت از دوره‌های قبل است. در این مقاله عوامل تاثیر گذار بر نحوه بیان حالت‌های پیکره‌های انسانی چون: ادبیات، باورهای مذهبی، قراردادهای چهره نگاری و همچنین آثار تنی چند از نگارگران دوره صفوی که از لحاظ بیان حالت پیکره‌ها بارز می‌باشد، مورد بررسی قرار گرفته است. بنظر می‌رسد در نگارگری اوایل دوره صفویه پیکره‌ها آرمان‌گرایانه ترسیم می‌شده‌اند. تاثیرات هنر غرب و نیز کم رنگ شدن حمایت پادشاهان و درباریان موجب شد تا نگاره‌های تک‌برگ که توسط مردم سفارش داده می‌شد رواج یابد و موضوعات نیز از ادبیات فاصله گرفته و اغلب مسائل روزمره و شخصیت های گوناگون انسان مورد توجه نگارگران قرار گرفت، لذا بیان حالت انسانی در این دوره، نمود بیشتری می‌یابد. در این مقاله که به روش توصیفی-تحلیلی تهیه شده است؛ نحوه نمایش حالات انسانی دوره صفوی مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

حالات انسانی، نگارگری، اروپا، صفویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1478302>

